

Zkouška náležitě kouzelnické úrovně

Právní minimum kouzelníka

Student: Inees Rut Gowstring

Profesor: Tadäus Trottertickler

Školní rok: Léto 2020

Zadání: **Kouzelní tvorové a jejich práva**

Ve vypracování budu očekávat výčet kouzelných tvorů počínaje domácími skřítky, přes víly, jezerní lidi, upíry, vlkodlaky až po duchy. Zkrátka všechny tvory, ke kterých se vztahují jakákoli práva, případně je otázka jejich práv předmětem nějakých peprných sporů. Dále se pak můžete zaměřit na libovolné tvory a sepsat vše, co uznáte za vhodné. Jak to s nimi bylo v minulosti, jak se k nim veřejnost stavěla v průběhu věku a jak je to s nimi dnes. Polepšili si nebo naopak jsou na tom stále hůř? Jak jsou na tom duchové? Zaměřit se můžete rovněž na exemplární příklady a uvést vybrané konkrétní upíry/duchy/vlkodlaky... a popsat jejich život, problémy, zkrátka cokoli, co Vás napadne.

Vypracování:

Jedním z největších průkopníků a propagátorů tématu práv kouzelných tvorů je bezesporu **Newt Artemis Fido Scamander**, kterému bych ráda věnovala první část své práce.

Newt Artemis Fido Scamander neboli častěji pojmenováván „Mlok“ se narodil v roce 1897. Vztah ke kouzelným tvorům si sebou přinášel již ze svého dětství, poněvadž jeho matka byla známou a úspěšnou chovatelkou hipogryfů. Po nástupu na naši školu čar a kouzel v Bradavicích se stal součástí mrzimorské koleje. Po celou dobu svého studia se aktivně zabýval o výzkum kouzelných tvorů a péči o ně. Tajně na škole choval různá zvířata, což se stalo i důvodem pro jeho vyloučení.

Jeho pracovní kariéra začala na Ministerstvu kouzel v Londýně na Odboru pro dohled nad kouzelnými tvory. 2 roky se aktivně věnoval práci na oddělení pro relokaci domácích skřítků, ale kancelářská práce pro něj byla velmi nudná, jak se sám

několikrát vyjádřil. Pro jeho vynikající znalosti a nadšení pro práci s kouzelnými tvory byl poté přeložen do divize zvířat, kde se mu podařilo dosáhnout většiny jeho pracovních úspěchů. Mezi tyto úspěchy zajisté patří **zákon o zákazu experimentálního křížení**, který byl v roce 1965 přijat právě na základě výzkumu a práce pana Scamandera. Další vynikající a cennou prací byl **Rejstřík vlkodlaků** z roku 1947 jehož je autorem. Velmi cennou pracovní zkušeností pana Scamandera je i jeho následné působení v Ústavu pro výzkum a kontrolu draků.

Nesmíme ale zapomenout na jeho životní dílo a dnes již legendární knihu **Fantastická zvířata a kde je najít**, která nejen patří do každé knihovny kouzelnických rodin, ale stala si hlavní učebnicí Péče o kouzelné tvory na naší škole a i ostatních kouzelnických vzdělávacích institutech. I moje soukromá knihovna je nesmrtelností této knihy důkazem. Tato kniha přitom vznikla velkou náhodou, když v roce 1918 pan Augustus Worme z nakladatelství Obscurus Books objednal u pana Scamandera knihu, která by byla sepsáním autoritativního kompendia kouzelných tvorů. Kniha byla poté dokončena a poprvé vydána v roce 1927.

Mlok Scamander se stal nositelem Merlinova řádu druhého stupně za jeho úspěchy a obrovskou zásluhu ve studiu kouzelných tvorů. Mlok Scamander je považován za velmi zásadní, ne-li nejdůležitější osobnost celého vědního kouzelnického oboru Magizoologie.

Jeho osobní život byl plný cest a výprav za poznáváním jednotlivých kouzelných tvorů, aby je mohl lépe pochopit a popsat tak jejich druh do své knihy. I přes svoji lásku k fantastickým zvířatům a neustálé cestování se mu podařilo najít svoji životní lásku a oženil se s velmi úspěšnou americkou bystrozorkou Porpentinou Goldsteinovou. Pan Scamander zemřel v roce 1991. Bohužel historické a archivní zdroje nám neposkytují mnoho informací o jejich dětech, ale co s určitostí víme je, že vnuk Mloka Scamandera se stal manželem studentky naší školy, Lenky Láskorádové.

Historie a vývoj pohledu na definici zvířete

První zmínku o pokusu stanovení jasné definice toho, kdo je zvíře a kdo osoba jsme mohli zaznamenat v archivních zápisech již ze 14. století. Burdock Muldoon, který byl náčelníkem Kouzelnické rady (pozn. Kouzelnická rada byla institucí a předchůdkyní našeho Ministerstva kouzel) v této sepsal a vydal první dekret, který popisoval právo každého člena kouzelnického světa, který chodí po dvou nohách přiznání statusu „osoba“. Všichni ostatní, tedy ti co nechodí po dvou nohách měli mít status „zvířete“. Velmi rychle ale zjistil, že tento pokus o první zákon a vymezení velmi důležitého pojmu a s tím spojeného statusu nebude fungovat. Burdock Muldoon svolal setkání při kterém chtěl v rámci kouzelnické rady navrhnout a probrat možné další kouzelnické zákony. Na toto setkání tak pozval všechny bytosti, kterým svým dekretem poskytl

status „osoba“. Jaké bylo ale jeho nemilé překvapení, když na setkání dorazilo velké množství skřetů, všude poletovali raraši a víly, trollové se oháněli kolem sebe svými kyji a ježibaby létaly nad hlavami kouzelníků na svých koštatech. Zápisky Batyldy Bagshotové v Dějinách čar a kouzel dokonce zmiňují situaci, kdy Burdock při úprku z tohoto setkání uklouzl na trusu huňáče. Bylo tedy zřejmé, že tento dekret nebude tím správným řešením. I tak se ale do historie definice osob a zvířat jednoznačně zapsal svým prvenstvím.

Elfrída Claggová byla další členkou našeho kouzelnického světa, která se pokusila definicí „osoby“ a „zvířete“ lépe rozpracovat. Uvědomovala si, jak je i pro nás kouzelníky důležité komunikovat a navazovat vztahy s dalšími kouzelnými tvory. Její definice „osoby“ byla velmi jednoduchá „**Každý, kdo umí mluvit lidskou řečí.**“. I toto ustanovení se nedočkal velkého úspěchu a na další setkání Kouzelnické rady opět dorazili trollové, kteří umí několik slov a pokračovali v demolici všeho kolem, duchové neustále vyrušovali svým domáháním se práv mrtvých, které považovali za potlačovaná oproti právům živých. Naopak na toto setkání nedorazili kentauři, kteří tentokrát obdrželi pozvání ačkoliv nechodí po dvou nohách, ale mluví. Kentauři se ale protestně odmítli zúčastnit na znamení solidarity s jezerním lidem, který pozvánku neobdržel, protože se domluví pouze v jezerštině.

Tyto neúspěšné pokusy o správnou definici „zvířete“ a „osoby“ trvaly až do roku 1811, kdy Ministr kouzel Grogan Pařez vydal vyhlášku, která jasně definovala „osobu“ a tato definice je s mírnými úpravami platná do dnes. Osobou je dle Grogana Pařeze **každý tvor, který má dostatek inteligence, aby porozuměl zákonům kouzelnického společenství a byl schopen podílet se na utváření těchto zákonů.** K několika výjimkám se již v této době přistoupilo a to v otázce statusu duchů, kteří považovali za velice necitelné označovat je za osoby, když jsou zjevně mrtví a jsou tedy již bývalými osobami. Ministr kouzel na to zareagoval velmi rychle a v rámci Odboru pro dohled na kouzelnými tvory vytvořil tři divize, které máme do dnešní doby. Dále kentauři na svoji žádost nadále zůstali mezi zvířaty a své záležitosti si chtěli i nadále spravovat odděleně od kouzelníků. Rok poté podobnou žádost vznesli i jezerní lidé.

Divize osob poskytuje služby zejména pro: kouzelníky, upíry, ježibaby, vlkodlaky (vlkodlaci jsou dlouhodobě diskutováni a několikrát byli v historii přesunováni mezi divizemi zvířat a osob, v tuto chvíli je na vlkodlaky pohlíženo jako na osoby, ale pokud jsou ve zvířecí podobě je na ně nahlíženo jako na zvířata)

Divize duchů: duchové

Divize zvířat a její zástupci

Kouzelná zvířata jsou klasifikací Ministerstva kouzel rozdělena do pěti kategorií, které je rozdělují dle předpokládané nebezpečnosti. Mlok Scamander se snažil o přesuny některých tvorů do nižších kategorií a podrobně se ve své práci zaměřil na vysvětlení, v čem nebezpečnost jednotlivých fantastických zvířat spočívá, aby tak zamezil jejich zbytečnému zabíjení pouze z důvodu neznalosti a obav kouzelníků.

Kategorie:

X: nudný

XX: neškodný / lze ochočit

XXX: kompetentní kouzelník by ho měl zvládnout

XXXX: nebezpečný / vyžaduje odborné znalosti / zkušený kouzelník si s ním poradí

XXXXX: prokazatelný zabiják kouzelníků / tvor neschopný ochočení a výcviku

Seznam fantastických zvířat s přiřazením jednotlivých kategorií:

- Akromantule (XXXXX)
- Auguron (XX)
- Bazilišek (XXXXX)
- Běhnice (XXX)
- Blátoplaz (XXX)
- Blikač (XX)
- Bodloš (XXX)
- Bublinatka (XXX)
- Černovřes (X)
- Čmelotrysk (XXX)
- Dlaždičoun (XXX)
- Drak (XXXXX)
- Drsnochvost (XXX)
- Duhovec (XXX)
- Dvoubřitník (XXX)
- Ďasovec (XX)
- Fénix (XXXX)
- Ghúl (XX)
- Gryf (XXXX)
- Hafoň (XXX)
- Hastrmanec (XXX)
- Hipogryf (XXX)
- Hipokampus (XXX)
- Hrabák (XXX)
- Hrboun (XXX)

- Huňáč (XX)
- Chiméra (XXXXX)
- Jednorožec (XXXX)
- Jedomet (XXX)
- Jehlanka (XXX)
- Karkulinka (XXX)
- Kentaur (XXXX)
- Kluběnka (XX)
- Kůrolez (XX)
- Maguár (XXX)
- Mantichora (XXXXX)
- Mečoroh (XXXX)
- Měsíčník (XX)
- Mizenka (XXXX)
- Mořský had (XXX)
- Nundu (XXXXX)
- Obroun (XXXX)
- Ohňový krab (XXX)
- Okamie (XXXX)
- Okřídlený kůň (XX-XXXX)
- Leprikón (XXX)
- Pastelníček (XXX)
- Pětinoh (XXXXX)
- Plísnaček (XXX)
- Pogrebin (XXX)
- Polovid (XXXX)
- Popelec (XXX)
- Ramora (XX)
- Rarach (XXX)
- Rotulice (XXX)
- Runovec (XXXX)
- Salamandr (XXX)
- Scvrček (XXX)
- Sfinga (XXXX)
- Smrtiplášť (XXXXX)
- Šotek (XX)
- Tlustobřich (XX)
- Tlustočerv (X)
- Troll (XXXX)

- Trpaslík (XX)
- Třaskavec (XXXX)
- Tuňodav (XXXX)
- Víla (XX)
- Vlkodlak ve své vlčí podobě (XXXXXX)
- Všudylezka (XX)
- Yeti (XXXX)
- Zlatonoska (XXXX)
- Zmíráček (XX)

Zákon o utajení kouzel a jeho dopad na utajení všech kouzelných tvorů

Mezinárodní zákoník o utajení kouzel, vydaný v roce 1692 a schůze, které předcházely jeho vydání jsou taktéž počátkem platnosti vyhlášek a zákonů směřujících na regulaci kouzelných zvířat a celkového pohledu na utajení kouzelných tvorů před mudly.

Velmi často v naší historii a v archívech nejen kouzelnických ale i mudlovských novin a knih naleznete popisy mudlů ze setkání s tvory, které jim byli neznámé a často je velmi vyděsili. Nejednou jsme si mohli přecíst paměti a vzpomínky vyděšených mudlů ze setkání s drakem či hipogryfem. Ne vždy zasáhl kouzelníci s paměťovými kouzly včas, ale naštěstí nevěřícnost mudlů tato vyprávění přisuzovala většímu množství vypití nějakého alkoholického nápoje a vypravěčům nebylo uvěřeno. I tak ale kouzelníci nechtěli riskovat prozrazení světa kouzel prostřednictvím kouzelných zvířat.

Po několika dlouhých týdnech vyjednávání se však nakonec v roce 1962 určilo 27 živočišných druhů, které mají být před mudly skryté a o jejich existenci neměl mudlovský svět ani ponětí. Postupem následujících let se tento počet zvyšoval a do novodobé podoby se tato ustanovení dostala v roce 1750, kdy vznikl §73 zákona o utajení kouzel na celém světě a který jasně říká, že každý kouzelnický správní orgán je zodpovědný za ukrytí, zaopatření a kontrolu všech kouzelných zvířat, osob a duchů sídlících v rozmezí jeho teritoria.

Nejvýznamnějším opatřením dodržování tohoto paragrafu v oblasti kouzelných zvířat je zřizování tzv. bezpečných lokalit, která díky odpuzovacím kouzlům nedovolí mudlům přiblížit se. Tato území jsou velmi často pod přísným dozorem Ministerstva kouzel.

Rozdělení kouzelnické společnosti v názorech na práva jednotlivých kouzelných tvorů

Mudlové jsou do dnešního dne některými kouzelníky označovány za zvířata a dle těchto kouzelníků by s nimi tak mělo být nakládáno a nemělo by jim být umožněno

mít stejná práva jako osoby. I přes jasné stanovisko a postoj Ministerstva kouzel vyzývající ke spolupráci s mudlovskou společností se stále mezi námi nachází poměrně vysoké množství povětšinou čistokrevných rodin s dlouhou rodinnou historií, kteří odmítají mudlům tato práva přiznat a odmítají jakoukoliv spolupráci s mudly a samozřejmě taktéž odmítají jakékoliv navazování vztahů ať už na přátelské či partnerské úrovni. Zakládání rodin mezi kouzelníky a mudly považují za zradu vlastní krve. Mudlové se stávali historicky velmi často obětí právě těchto stoupců za čistou krev. Nejvíce jich zemře v období od roku 1970 kdy se Tom Raddle rozhodl přejmenovat na Lorda Voldemorta a započal svoji snahu o ovládnutí světa právě čistokrevnými kouzelníky. Toto období skončilo roku 1981, kdy Lord Voldemort zmizel po pokusu o zabití Harryho Pottera. Další velmi těžké období pro mudly začalo o deset let déle v roce 1991, kdy se Lord Voldemort opět objevil na škole čar a kouzel v Bradavicích a postupně začal znovu seskupovat stoupence čisté krve. V roce 1998 byl Lord Voldemort definitivně poražen a mudlové jsou opět ve větším bezpečí. I přes veškerou snahu bystrozorů se však stále stoupcem Lorda Voldemorta objevují a snaží se mudlům život vzít či minimálně znepříjemnit.

Vlkodlaci jsou dlouhodobě tématem sporů kouzelníků právě v oblasti zařazení těchto kouzelných tvorů mezi skupinu osob či mezi skupinu zvířat. Ačkoliv podpůrná kancelář Ministerstva kouzel pro vlkodlaky je zařazena v divizi osob, tak vlkodlačí rejstřík a jednotka pro odchyt vlkodlaků spadá pod divizi zvířat. Mnoho kouzelníků má z přítomnosti vlkodlaků stále velký strach a odmítá, aby se pohybovali svobodně mezi kouzelníky. Mezi jednoho z nejznámějších vlkodlaků naší novodobé historie můžeme zajisté jmenovat pana Remuse Lupina. Remus se narodil 10. března 1960 a již ve svém dětském věku byl pokousán vlkodlakem Fenrirem Šedohřbetem a sám se poté vlkodlakem stal. Nechtěl však dopustit, aby se z něj stalo pouhé zvíře a o to více se zaměřil na rozvoj své lidské stránky. V roce 1971 byl zařazen Moudrým kloboukem na naší škole do Nebelvíru a měl obrovské štěstí, že ředitel školy profesor Albus Brumbál ho na školu přijal a ještě zajistil, aby Remus nebyl v době přeměny nebezpečný svému okolí a vždy ho jednou za měsíc při jeho transformaci odvedl do Chroptící chýše. Remus Lupin se v době nástupu Lorda Voldemorta přidal Fénixovu řádu a bojoval proti němu. V roce 1993 mu Albus Brumbál nabídl pozici profesora obrany proti černé magii a ačkoliv byl vynikajícím profesorem, tak někteří rodiče studentům ve velkém protestovali, aby učil jejich děti a musel tedy tento post opustit. Dále se zaměřoval na své členství ve Fénixově řádu, protože znovu nastupující Lord Voldemort ohrožoval vše, co mu bylo blízké. Remus Lupin zemřel při velké Bitvě o Bradavice a zanechal po sobě svého syna Teddyho. Remus byl vynikajícím kouzelníkem odhodlaným položit svůj život za bezpečí a ochranu našeho kouzelnického světa a přesto byl celý svůj život diskriminován a mnohými kouzelníky považován za zvíře, bez nároku na běžná práva osob.

Duchové mají svoji vlastní divizi a je tedy na ně nahlíženo naprosto samostatně. Bohužel i jim některá práva chybí a mnoho z nich se jich často domáhá. Například právo na seberealizaci a možnost získání kvalitního pracovního uplatnění. Je samozřejmě velmi sporné, zaměstnanec někoho, kdo není živý a nemůže užívat hmotných statků, ale na druhou stranu jsou duchové velmi často ochotni za podílet aktivně i na dalším rozvoji života našeho kouzelnického světa. Velikou výjimkou je například souhlas některých ředitelů naší školy čar a kouzel v Bradavicích a využití zkušeností a hlavně osobních zážitků k výuce Dějin čar a kouzel a celkově historie kouzelnického světa. Ačkoliv by se našlo mnoho možných pracovních uplatnění pro duchy, tak jim často tato příležitost vůbec není poskytována.

Závěr

Závěrem bych velmi ráda konstatovala, že téma práv jednotlivých kouzelných tvorů a jejich průběžná definice se zajisté bude i do budoucna stále vyvíjet a formovat. Neustále nám taktéž přibývají nově nalezené tvorové a je třeba je zařadit a klasifikovat. Mnoho omezení v právech jednotlivých tvorů často vzniká z pouhého nepochopení a obav z neznámého. O to více si cením práce pana Mloka Scamandera a jemu podobných, kteří svůj život zasvětili poznání tvorů nepoznaných a snaze přiblížit je široké kouzelnické společnosti. Neboť to, co poznáme, toho se můžeme přestat bát.

Použité zdroje:

Fantastická zvířata a kde je najít, Mlok Scamander
cs.wikipedia.org
www.postavy.cz